Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 16. Warszawa, dnia 20 czerwca 1937 r. Rok XX.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. Cena egzemplarza 50 gr.

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69. tel. 663-97.

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 33—34.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 42—44.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 127—134.

IV. ORZECZNICTWO.

C. BIBLIOGRAFIA.

I. WYDAWNICTWA ZALECONE.

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

120.

OKÓLNIK Nr. 33

z dnia 14 czerwca 1937 r.

o wprowadzeniu Polskich Norm Urzędowych wyrobów papierniczych.

(Nr. GB. 51/pap/2).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów Miast.

Na podstawie okólnika Prezesa Rady Ministrów z dn. 24 kwietnia 1937 r. Nr 11 (Nr 40-8/9) zarządza się wprowadzenie do użytku służbowego wojewódzkich i powiatowych władz administracji ogólnej następujących „Polskich Norm Urzędowych" wyrobów papierniczych:

PNU—001 — Dostawa i odbiór wyrobów papierniczych
PNU—002 — Metody badania wyrobów papierniczych
PNU—003 — Podział i znakowanie wyrobów papierniczych
PNU—006 — Papiery pisarskie
PNU—007 — Papiery drukowe
PNU—008 — Papiery gazetowe
PNU—009 — Papiery pakowe
PNU—010 — Tektura zwykła
PNU—011 — Pergaminy pakowe
PNU—012 — Bibuły atramentowe
PNU—013 — Papiery rysunkowe
PNU—014 — Pergaminy rysunkowe
PNU—015 — Papiery czerpane
PNU—016 — Papiery kartonowe
PNU—018 — Papiery do powielania
PNU—019 — Bibułki przebitkowe
PNU—020 — Kartony zwykłe.

Równocześnie unieważnia się dotychczas obowiązujące „Polskie Normy Urzędowe" dla papierów, wymienione w okólniku Nr 48 z dn. 31 marca 1934 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 9, poz. 85 z 1934 r.), a mianowicie:

PNU—001 — Dostawa i odbiór papieru
PNU—002 — Metody badania papieru
PNU—003 — Podział i znakowanie papieru
PNU—006 — Papier pisarski
PNU—007 — Papier drukowy
PNU—008 — Papier gazetowy
PNU—009 — Papier pakowy
PNU—012 — Bibuła atramentowa.

Termin wprowadzenia w życie i stosowania wymienionych wyżej nowych norm ustala się na dzień 1 stycznia 1938 r.

Aktualne „Polskie Normy Urzędowe" wyrobów papierniczych są do nabycia w P.A.T.P.S.

Przy sposobności Ministerstwo wyjaśnia na podstawie pisma Kom. Normal. Druków z 15.V 1937 Nr 39-14/38, że

1. Objęte Polskimi Normami Urzędowymi normy wyrobów papierniczych zamykają kompleks używanych powszechnie w pracy biurowej. Ewentualne dalsze normy wyrobów papierniczych będą miały charakter wyrobów specjalnych.

2. Załączone normy zostały uzgodnione nie tylko z zainteresowanym przemysłem, lecz również z hurtownymi dostawcami wyrobów papierniczych, zatem nabycie potrzebnego papieru na rynku nie powinno nastręczać żadnych trudności.

3. Dla ułatwienia wyboru gatunków i odmian wyrobów papierniczych przystąpili czołowi dostawcy papieru do sporządzenia katalogów wyrobów papierniczych w oparciu o zatwierdzone normy. Należy spodziewać się, że katalogi wyrobów papierniczych ukażą się na rynku w ciągu najbliższego kwartału.

4. Zmienione i uzupełnione normy (PNU: 001, 002, 003, 006, 007, 008, 009 i 012) nie naruszają obowiązujących wskazówek tymczasowych „o wyborze i stosowaniu papieru normalnego", gdyż wprowadzono tam jedynie nowy układ i zmianę pojęcia „papier" na „wyroby papiernicze" oraz dodano drobne uzupełnienie w metodach badania.

5. Po ukazaniu się katalogu wyrobów papierniczych zostaną wydane szczegółowe wskazówki o wyborze i stosowaniu tych wyrobów w odniesieniu do wszystkich obowiązujących norm, we wskazówkach tych będą ponadto podane niezbędne wiadomości z technologii papieru i sposoby badania wszelkich wyrobów papierniczych.

(—) Paciorkowski
PODSEKRETARZ STANU

121.

OKÓLNIK Nr. 34

z dnia 16 czerwca 1937 r.

w sprawie wymierzania kar za wykroczenia z prawa budowlanego.

(Nr AP. 106-23)

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego), Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz Starostów.

Według otrzymanych informacji, łącznie z nasileniem ruchu budowlanego coraz częściej zdarzają się przypadki naruszenia przez kierowników robót lub przedsiębiorców prowadzących roboty budowlane przepisów zawartych zwłaszcza w art. 399 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli w brzmieniu

ustawy z dn. 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 405).

Ze względu na skutki tych wykroczeń, powodujących niejednokrotnie niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia ludzkiego oraz trwałe szkody dla interesu publicznego, wyrażające się, między innymi, w uniemożliwieniu realizacji projektowanych założeń urbanistycznych, zarządzam co następuje:

1) należy przypomnieć właściwym władzom i organom odnośne przepisy i zwrócić uwagę na konieczność prowadzenia energicznej walki z omawianymi wykroczeniami przy wykorzystaniu w stosunku do sprawców w całej pełni upoważnień ustawowych, zawartych w tych przepisach. W razie gdy wymierzenie grzywny, z uwagi na okoliczności sprawy jest niecelowe, polecam stosować odpowiednią karę aresztu.

2) w przypadkach większej wagi, względnie zależnie od okoliczności danej sprawy, należy na rozprawy karne administracyjne powoływać w charakterze świadków względnie biegłych inspektorów urzędu inspekcyjno-budowlanego, gdyż jak praktyka wykazuje, nieznaczne nawet wykroczenia popełnione na tle naruszenia przepisów budowlanych mogą pociągnąć daleko idące konsekwencje do zawalenia się budowy i wypadków śmiertelnych z ludźmi włącznie. Oświetlenie więc będącej w toku sprawy przez władzę fachową, w przypadkach wątpliwych, uważam za konieczne.

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

122.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dn. 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego (Warszawa, ul. Rakowiecka 8) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki w kształcie polskiego orła akademickiego, wykonanego z oksydowanego srebra, na emaliowanym tle czerwonym, w srebrnym otoku wieńca z kłosów, owoców i gałęzi drzew, spiętego monogramem S. G. G. W. Orzeł akademicki trzyma w szponach skrzyżowaną gałązkę oliwną i palmę akademicką, a w czerwonym tle emaliowanym umieszczone są z błyszczącego srebra trzy sześcioramienne gwiazdy, odpowiadające trzem wydziałom, składającym się na całość uczelni.

Odznakę nosić mogą osoby uprawnione do używania tytułu inżyniera rolnika, leśnika i ogrodnika oraz tytułu doktora nauk rolniczych, leśnych lub ogrodniczych, jak również habilitowani docenci Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, profesorowie nadzwyczajni, zwyczajni, tytularni i honorowi.

Za odznakę Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego pobierać może jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 5 zł.

Wydawanie odznaki osobom nie objętym niniejszym pozwoleniem jest zakazane.

(Warszawa, dnia 9 czerwca 1937 r. Nr. AP. 3—71).

Za PODSEKRETARZA STANU
(—) Michałowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

123.

PISMO OKÓLNE

z dnia 12 czerwca 1937 r.

w sprawie ustawy o szkodnictwie leśnym i polnym.

(Nr. AP. 106-27)

Do
P. P. Wojewodów i Starostów.

W związku z wejściem w życie ustawy z dn. 14 kwietnia 1937 r. o szkodnictwie leśnym i polnym (Dz. U. R. P. Nr. 30 poz. 224 z 1937 r.) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów o wydanie zarządzeń zmierzających do zapoznania miejscowej ludności z zasadniczymi przepisami tej ustawy, których naruszenie powoduje represję karną, w pewnych zaś przypadkach ponadto orzeczenie, nawiązki i przepadek przedmiotów.

Poza tym Ministerstwo zwraca uwagę na przepisy procesowe tej ustawy, zwłaszcza zawierające uprawnienia funkcjonariuszów służby ochronnej w lasach państwowych oraz pokrzywdzonego.

W końcu, mając na względzie konieczność odciążenia referatów karnych w Urzędach Starościńskich, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P.P. Wojewodów o upoważnienie we właściwej drodze odnośnych władz samorządowych w ramach art. 28 ustawy, do nakładania kar w formie nakazów karnych, orzekania nawiązek i przypadku przedmiotów przestępstwa, po uprzednim szczegółowym zapoznaniu ich z przepisami materialnymi i procesowymi.

(—) Michałowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

124.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 72 poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 534) udzielam Państwowemu Urzędowi Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego pozwolenia na ustanowienie Państwowej Odznaki Motorowej trzech kategoryj: brązowej, srebrnej i złotej. Państwowa Odznaka Motorowa przedstawia koło samochodowe średnicy 4 cm. Opona samocho-

dowa (zewnętrzny pierścień odznaki) o szerokości 5,5 mm. jest srebrna, ciemno oksydowana. Część okrągła wewnętrzna, stanowiąca tarczę koła, w zależności od stopnia odznaki jest: brązowa, srebrna lub złota. Z prawej strony u góry, częściowo na tarczy koła, częściowo na oponie nałożone jest godło państwowe — orzeł o wymiarach 1,2 cm. wysokości 1,1 cm. szerokości, wykonany w białej emalii. Z lewej strony na dole, częściowo na tarczy częściowo na oponie, nałożone są powiązane litery „P.O.M.", wykonane pomarańczową emalią, barwy broni pancernej. Zarówno godło państwowe jak i część litery „p" występuje nieznacznie nazewnątrz poza okręg koła. Miniatura tej samej odznaki stanowi dokładne jej zmiejszenie z tym, że koło ma 2 cm. średnicy.

Celem ustanowienia odznaki jest:

a) spopularyzowanie znajomości motoru i umiejętności prowadzenia pojazdów mechanicznych wśród najszerszych warstw społeczeństwa,

b) zachęcenie kierowców pojazdów mechanicznych do doskonalenia się w znajomości sprzętu i jeździe,

c) przystosowanie umiejętności kierowców pojazdów mechanicznych do potrzeb obrony Państwa.

Państwową Odznakę Motorową nosić może każdy nieposzlakowany obywatel polski, posiadający najmniej od roku pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych zgodnie z przepisami o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych i który uczyni zadość wymogom regulaminu.

Państwowa Odznaka Motorowa będzie nadawana zgodnie z regulaminem, wydanym przez Dyrektora Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego.

Uzyskanie prawa noszenia Państwowej Odznaki Motorowej każdego rodzaju będzie uzależnione od wykazania określonego w regulaminie tej odznaki stopnia sprawności w prowadzeniu pojazdów mechanicznych.

Odznaka będzie wydawana na czas nieokreślony lub na pewien termin.

Szczegółowe przepisy dotyczące: rodzaju prób, sposobu organizacji prób, sprawności w prowadzeniu pojazdów mechanicznych, zasad ustalenia wyników tych prób, ewidencji osób posiadających odznakę i kontroli osób uprawnionych do noszenia odznaki, zawiera regulamin Państwowej Odznaki Motorowej, wydany przez Dyrektora Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego i zatwierdzony przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Regulamin stanowi nierozłączną część niniejszego pozwolenia *).

(Warszawa, dn. 4 czerwca 1937 r. Nr AP. 3-1).

Za MINISTRA
(—) Paciorkowski
PODSEKRETARZ STANU

*) Nie przedrukowano.

125.

PISMO OKÓLNE

z dnia 17 czerwca 1937 r.

o przelewaniu kwot na fundusz specjalny zaliczek na uposażenie w wypadku przeniesień służbowych.

(Nr GB. 11-Miod-2)

Do

Urzędów Wojewódzkich i Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo stwierdza, że poszczególne Urzędy Wojewódzkie zalegają wobec innych urzędów przez dłuższe okresy z uiszczeniem zadłużeń z tytułu niespłaconych zaliczek na uposażenie w wypadkach przeniesień funkcjonariuszów państwowych na inne miejsce służbowe.

Na tle tym Ministerstwo otrzymało szereg sprawozdań z prośbą o interwencję.

Wobec tego Ministerstwo przypomina, że sprawę poruszoną wyraźnie normuje § 56 ustęp 7 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych (Dz. Urz. Min. Skarbu z 1935 r. Nr. 9, poz. 178) i prosi o ścisłe przestrzeganie tego przepisu.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

126.

PISMO OKÓLNE

z dnia 18 czerwca 1937 r.

o cenach mydła.

(Nr. Apr. 57-10-5).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów Miast.

W ślad za pismem okólnym z dnia 30 kwietnia r. b. Nr. Apr. 57/10-1 w sprawie cen mydła (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 12 poz. 89) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że mydło Fabryki Chemicznej „Tukan" Karola Sendera w Poznaniu nie należy do gatunku mydeł markowych, lecz do gatunków „extra" jako specjalnie suszone i sprzedawane w opakowaniu.

W związku z powyższym należy sprostować cytowane na wstępie pismo okólne przez skreślenie firmy „Tukan" spośród firm wymienionych w ustępie 2 tego pisma.

(—) Dr Igielski
DYREKTOR BIURA APROWIZACYJNEGO.

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 9 czerwca Nr 42 Rok 1937

Poz. 330. Układ dotyczący długów reliefowych podpisany w Londynie dnia 14 marca 1935 r.

Poz. 331. Oświadczenie rządowe z dnia 25 maja 1937 r. w sprawie wejścia w życie układu z dnia 14 marca 1935 r., dotyczącego długów reliefowych.

Poz. 332. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 czerwca 1937 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień porozumienia w formie not, wymienionych w Paryżu dnia 13 i 14 maja 1937 r., o przedłużeniu prowizorycznego układu handlowego między Polską a Francją z dnia 18 lipca 1936 r. i o zmianie art. 5 tego układu.

Poz. 333. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 maja 1937 r. w sprawie wydawania Wykazu Miejscowości Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 2 ust. (2) i art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 roku o ustalaniu nazw miejscowości i o numeracji nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 850) zarządzam co następuje:

§ 1. W Wykazie Miejscowości Rzeczypospolitej Polskiej będą ogłaszane zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych ustalające nazwy urzędowe oraz pisownię miejscowości „zamieszkanych" w rozumieniu art. 1 p. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 października 1934 roku.

Każde zarządzenie obejmuje nazwy miejscowości na obszarze co najmniej jednego województwa.

§ 2. Wykaz Miejscowości Rzeczypospolitej Polskiej wydawany jest tomami.

Każdy tom obejmuje jedno zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

Na każdym tomie wykazu miejscowości będzie uwidoczniony dzień i miejsce jego wydania.

Zarządzenie Ministra, zawarte w danym tomie wykazu miejscowości, uważa się za prawnie ogłoszone w dniu wydania tego tomu wykazu miejscowości, w którym zarządzenie to jest umieszczone.

§ 3. Wykaz Miejscowości Rzeczypospolitej Polskiej zawiera część urzędową, obejmującą:

a) tekst zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych,

b) wykaz nazw miejscowości.

Pozostała część wykazu miejscowości stanowi część nieurzędową.

§ 4. Wykaz Miejscowości Rzeczypospolitej Polskiej wydaje Główny Urząd Statystyczny.

Błędy powstałe w części urzędowej prostowane są w drodze zarządzeń Ministra Spraw Wewnętrznych ogłaszanych w Monitorze Polskim.

§ 5. Władze administracji ogólnej obowiązane są udostępnić ludności bezpłatne przeglądanie Wykazu Miejscowości Rzeczypospolitej Polskiej.

Wykaz Miejscowości Rzeczypospolitej Polskiej może prenumerować i kupować każda osoba interesowana.

Warunki prenumeraty oraz ceny poszczególnych tomów ustala Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 6. Publikacje zawarte w części urzędowej wykazu miejscowości wchodzą w życie w terminie wskazanym w zarządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych, zamieszczonym w danym tomie wykazu miejscowości, a gdyby taki termin nie był w zarządzeniu podany, w 30 dni po dniu wydania danego tomu wykazu miejscowości.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 334. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 czerwca 1937 r. o upoważnieniu wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę do przyznawania ulg w opłatach paszportowych oraz całkowitego zwalniania od tych opłat.

Na podstawie art. 14 ust. (2) ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. o paszportach (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 404) zarządza się co następuje:

§ 1. Uprawnienia Ministra Spraw Wewnętrznych do przyznawania ulg w opłatach paszportowych oraz całkowitego zwalniania od tych opłat w przypadkach określonych w art. 14 ust. (1) pkt 2, 3 i 5 ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. o paszportach, przekazuje się Wojewodom i Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 335. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 czerwca 1937 r. o przechowywaniu i niszczeniu akt i ksiąg w sprawach sądowych i administracji sądowej.

Poz. 336. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 5 czerwca 1937 r. o czynnościach rozrachunkowych związanych z obrotem towarowym polsko-włoskim.

z 14 czerwca Nr 43 Rok 1937

Poz. 337. Konwencja między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Rumunii dotycząca

ułatwień płatniczych w ruchu turystów i podróżnych podpisana w Bukareszcie, dnia 24 kwietnia 1937 r.

Poz. 338. Oświadczenie rządowe z dnia 10 czerwca 1937 r. w sprawie konwencji między Rzecząpospolitą Polską, a Królestwem Rumunii, dotyczącej ułatwień płatniczych w ruchu turystów i podróżnych, podpisanej w Bukareszcie, dnia 24 kwietnia 1937 r.

Poz. 339. Porozumienie między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Francuską w sprawie zwiedzania Międzynarodowej Wystawy Paryskiej 1937 r., podpisane w Paryżu dnia 22 maja 1937 r.

Poz. 340. Rozporządzenie Rady Ministrów: z dnia 15 maja 1937 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych.

Poz. 341. Rozporządzenie Rady Ministrów: z dnia 15 maja 1937 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o wyłączeniu niektórych rodzajów świadczeń pieniężnych spod egzekucji urzędów skarbowych.

Poz. 342. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1 czerwca 1937 r. o wypuszczeniu II serii 4% państwowej renty złotej.

z 15 czerwca Nr 44 Rok 1937

Poz. 343. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 1 czerwca 1937 r. o ustroju szkół artystycznych muzyki.

Poz. 344. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 1 czerwca 1937 r. o ustroju szkół artystycznych plastyki.

Poz. 345. Oświadczenie rządowe z dnia 7 maja 1937 r. w sprawie stosowania do Nowej Fundlandii i do szeregu kolonij, protektoratów i terytoriów mandatowych brytyjskich konwencji z dnia 24 września 1931 r. o uregulowaniu połowu wielorybów.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 7 czerwca Nr 127 Rok 1937

Poz. 200. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 201. Okólnik C 15 Ministerstwa Skarbu z dnia 21 maja 1937 r. L. D. IV. 9870/2/37 w sprawie uzupełnienia wykazu środków leczniczych dozwolonych do przywozu na podstawie zaświadczeń wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Poz. 202. Okólnik C. 8 Ministerstwa Skarbu z dnia 15 maja 1937 r. L. D. IV. 8298/1/37 w sprawie zgłaszania do odprawy celnej samochodów i motocykli.

z 8 czerwca Nr. 128. Rok 1937

Poz. 203. Zarządzenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 2 czerwca 1937 r. w sprawie pobierania opłat konsularnych przez użycie znaczków konsularnych.

Poz. 204. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 maja 1937 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Katowic.

z 9 czerwca Nr 129 Rok 1937

Poz. 205. Obwieszczenie Ministra Komunikacji z dnia 2 czerwca 1937 r. w sprawie składu Państwowej Rady Komunikacyjnej na okres trzyletni 1937 — 1940.

z 10 czerwca Nr 130 Rok 1937

Poz. 206. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 3 czerwca 1937 r. w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Poz. 207. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 czerwca 1937 r. o zmianie zarządzenia w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Mysłowic.

Poz. 208. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 czerwca 1937 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Chojnic.

z 11 czerwca Nr 131 Rok 1937

Poz. 209. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie instrukcji do klasyfikacji gruntów ornych dla podatku gruntowego.

Poz. 210. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 czerwca 1937 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Żnina.

Poz. 211. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 czerwca 1937 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Kórnika.

z 12 czerwca Nr 132 Rok 1937

Poz. 212. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 213. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 214. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 4 czerwca 1937 r. w sprawie kontroli specjalnej obrotu towarowego polsko-włoskiego.

z 14 czerwca Nr 133 Rok 1937

Poz. 215. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Komandorskiego z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski.

Poz. 216. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 217. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 15 czerwca Nr 134 Rok 1937

Poz. 218. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 219. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 220. Instrukcja Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 5 czerwca 1937 r. w sprawie zasad postępowania przy udzielaniu zezwoleń, przewidzianych w ustawie o ograniczeniu obrotu nieruchomościami powstałymi z parcelacji.

Na podstawie art. 9 ust. (2) ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o ograniczeniu obrotu nieruchomościami, powstałymi z parcelacji (Dz. U. R. P. Nr 36,,poz. 272), zarządzam, co następuje:

§ 1. a) Przy udzielaniu zezwoleń, przewidzianych w art. 2 i 3, należy kierować się zasadą, aby gospodarstwo wiejskie nie utraciło przy uwzględnieniu miejscowych warunków cech samodzielnego warsztatu rolnego, zabezpieczającego w sposób trwały utrzymanie rolnika i jego rodziny i zapewniającego należyty poziom gospodarowania;

b) Zbycie, podział lub wydzierżawienie gospodarstwa wiejskiego, o ile pociąga za sobą utratę cech samodzielnego warsztatu rolnego, zasadniczo może być dopuszczone tylko wówczas, gdy leży to w interesie publicznym (np. na działce ma być pobudowana szkoła, dom ludowy, zakład przemysłowy i t. p.).

§ 2. Udzielenie zezwolenia na zbycie, bądź wydzierżawienie całości gospodarstwa wiejskiego może nastąpić:

a) gdy nabywcą bądź dzierżawcą jest obywatel polski, nie karany sądownie za przestępstwo dezercji, bądź przeciwko Państwu Polskiemu, posiadający praktyczne przygotowanie do prowadzenia osobiście gospodarstwa rolnego i traktujący zawód rolniczy jako główne źródło swego utrzymania;

b) gdy nabycie bądź wydzierżawienie nie zawiera warunków, które mogłyby spowodować trudności dla nabywcy lub dzierżawcy w utrzymaniu i prowadzeniu gospodarstwa na należytym poziomie. W szczególności przy sprzedaży, o ile sprzedawca pozostawia część swojej należności na hipotece, należy mieć na uwadze, by warunki spłaty tej należności nie były zbyt uciążliwe dla gospodarstwa, a przy wydzierżawieniu, by czas trwania stosunku dzierżawnego i wysokość tenuty nie prowadziły do dewastacyjnej gospodarki;

c) jeżeli wydzierżawienie następuje na skutek przejściowej niemożności osobistego gospodarowania przez właściciela, a spowodowanej ważnymi względami, np. choroba, powołanie na urząd publiczny i t. p.;

d) jeżeli sprzedaż lub wydzierżawienie jest zgodne z zasadami agrarnymi, zmierzającymi do właściwego rozmieszczenia ludności rolniczej w Państwie.

§ 3. Zbycie bądź wydzierżawienie części gospodarstwa jest dopuszczalne, gdy zachowane są wymogi § 2 i gdy część gospodarstwa, pozostająca przy dotychczasowym właścicielu, zachowuje cechy samodzielnego warsztatu rolnego, przy czym część zbywana lub wydzierżawiana:

a) bądź może stworzyć również samodzielny warsztat rolny,

b) bądź zostaje racjonalnie pod względem gospodarczym złączona z istniejącym drobnym gospodarstwem, uzupełniając go w granicach nieprzekraczających norm, przewidzianych w art. 50 ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

Powyższe postanowienia obowiązują w zasadzie również przy podziale gospodarstwa (wyjście ze współwłasności) i stosują się do każdej, tworzonej przy podziale, jednostki gospodarczej, o ile miejscowe warunki lub uzyskanie kredytu na spłaty rodzinne umożliwiają egzystencję członków rodziny wychodzących z gospodarstwa.

§ 4. Zezwolenie na obciążenie może być udzielone, o ile warunki udzielonego kredytu nie są zbyt uciążliwe, a uzyskiwany kredyt przeznaczony zostaje na cele gospodarczo uzasadnione, jak np. na inwestycje w gospodarstwie, spłatę współwłaścicieli, wyposażenie dzieci i t. p., a przy tym projektowane obciążenie łącznie z innymi już istniejącymi obciążeniami nie przekroczy możliwości płatniczych gospodarstw.

§ 5. Zezwolenie na powierzenie przez właściciela gospodarowania innej osobie może być udzielone tylko na ograniczony ściśle okres czasu, gdy ważne względy przejściowo uniemożliwiają właścicielowi osobiste gospodarowanie, jak np. choroba, powołanie na urząd publiczny, powołanie do służby wojskowej i t. p. Powierzenie gospodarowania na pewien choćby dłuższy okres czasu dzieciom, bądź rodzicom właściciela, nie powinno być uważane za niewykonywanie obowiązku osobistego zagospodarowania.

§ 6. W przypadku, gdy gospodarstwo lub jego część jest obciążone na rzecz Skarbu Państwa (Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej) lub na rzecz Państwowego Banku Rolnego, przy udzielaniu zezwoleń w myśl art. 2 i 3 winny być brane pod uwagę również interesy Skarbu Państwa (instytucji państwowej), jako wierzyciela, przy czym zezwolenie może być uwarunkowane spełnieniem określonych żądań (np. spłaty zaległości i t. p.).

§ 7. W zasadzie zezwolenie na zbycie całego lub części gospodarstwa może być udzielone dopiero po hipotecznym ujawnieniu prawa własności zbywcy.

W przypadkach jednak gospodarczo uzasadnionych można udzielić zezwolenia przed hipotecznym przepisaniem prawa własności na zbywcę — jeżeli prawo własności zbywcy i możliwość

uzyskania przez niego — w każdej chwili — hipotecznego tytułu własności nie budzi żadnych wątpliwości.

§ 8. Jeżeli gospodarstwo jest położone w pasie granicznym (art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23. XII. 1927 r. o granicach Państwa — Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 11, poz. 83; vide również Monitor Polski Nr. 96 z 1932 r.), to od dnia 1 lipca 1937 r. zezwolenie, przewidziane w art. 2 i 3 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o ograniczeniu obrotu nieruchomościami, powstałymi z parcelacji, może być udzielone tylko z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia właściwego wojewody, przewidzianego w art. 13 cytowanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23. XII. 1927 r. i w § 1 oraz 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22. I. 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 84).

§ 9. Zezwolenie na wzięcie udziału w licytacji może być udzielone, jeżeli kandydat odpowiada wymogom, określonym w § 2 p. a) i d).

IV. Orzecznictwo.

Przedruki ze „Zbioru Wyroków N.T.A." dział A, rocznik XIV rok 1936.

Nr. 1143A.

Jeśli władza administracyjna dojdzie do przekonania, że co do majątku, przyznanego pewnej osobie dekretem dziedzictwa, zachodzą warunki utworzenia fundacji, to uprawniona jest po myśli art. 74 prawa o postępowaniu administracyjnem poz. 341/1928 Dz. Ust. do wydania w tym względzie tylko tymczasowej decyzji. (Teza).

(Wyrok z 27 stycznia 1936, l. rej. 5825/33).

Nr. 1144A.

Okręgowa Komisja Ziemska nie jest w stosunku do Komisji Uwłaszczeniowej władzą nadzorczą w rozumieniu art. 101 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem poz. 341/1928 Dz. Ust. (Teza).

(Wyrok z 7 lutego 1936, l. rej. 54/33).

Nr. 1145A.

Hodowla ryb nie jest przedsiębiorstwem handlowem w rozumieniu art. 4 ustawy o ubezpieczeniu na wypadek choroby z 19 maja 1920 poz. 272 Dz. Ust. (Teza).

(Wyrok z 14 lutego 1936, l. rej. 37/33).

Nr. 1146A.

Z art. 85 (ust. 1) w łączności z art. 93 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem poz. 341/1928 Dz. Ust. wynika, że instancja odwoławcza jest do rozpoznania sprawy w częściach, przez odwoławcę niezakwestionowanych, tylko uprawniona, nie zaś obowiązana. (Teza).

(Wyrok z 14 lutego 1936, l. rej. 220/33).

Nr. 1147A.

Do 4-letniego okresu studiów wyższych o których mowa w art. 37 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r., policzalny jest czas studjum, odbytego na innym fakultecie, o ile został on przez odnośne władze uniwersyteckie zaliczony do okresu studjum, zakończonego przepisanemi egzaminami. (Teza).

(Wyrok z 21 lutego 1936, l. rej. 4487/32).

Nr. 1148A.

Przewidziane w ust. 2 art. 77 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem z 22 marca 1928 poz. 341 Dz. Ust. zgłoszenie żądania pouczenia o środkach prawnych, jak i udzielenie tego pouczenia wymagają sformułowania na piśmie, już to w osobnym akcie pisemnym, już to protokólarnie. (Teza).

(Wyrok z 21 lutego 1936, l. rej. 4810/32).

Nr. 1149A.

Osoby, które na terytorium b. Litwy Środkowej posiadały nieruchomość w dniu wejścia w życie dekretu z 7 stycznia 1921 r. (Dz. Urz. Tymczasowej Komisji Rządzącej w Wilnie Nr. 4) i stworzyły tamże zamieszkanie przed dniem 1 stycznia 1919 r., nabyły na podstawie art. 1 p. 2 powyższego dekretu w łączności z rozporządzeniem Rady Ministrów z 7 sierpnia 1922 poz. 565 Dz. Ust. obywatelstwo polskie także w tym razie, gdy zamieszkania tego nie posiadały w dniu wejścia w życie wymienionego dekretu. (Teza).

(Wyrok z 25 lutego 1936, l. rej. 9135/33).

Nr. 1151A.

Emeryt, skazany za przestępstwa, pochodzące z chęci zysku (ustęp ostatni art. 8 ustawy o państwowej służbie cywilnej z 17 lutego 1922 poz. 164 Dz. Ust.), na karę, nie pociągającą za sobą w myśl odnośnej ustawy karnej (w szczególności art. 28 i 27 ros. k. k.) utraty praw publicznych i emerytury, nie traci swego prawa do emerytury. (Zasada prawna, wpis do ks. zas. pr.).

(Wyrok z 16 marca 1936, l. rej. 5826/32).

Nr. 1155A.

Z porównania postanowień p. 4 ust. 1 art. 77 ustawy wodnej z 19 września 1922 poz. 574/1928 Dz. Ust. z postanowieniami, zawartemi w p. 5 ust. 1 tegoż art., wynika, że pierwsze z nich, o ile chodzi o obowiązek utrzymania wody przez jej właściciela, mają na względzie tylko wody w łożyskach naturalnych. (Teza).

(Wyrok z 30 stycznia 1936, l. rej. 7261/33).

Nr. 1158A.

Tereny, całkowicie pozbawione drzewostanów i wykarczowane, choćby uznane zostały za grunty leśne, nie mogą być uznane za las ochronny przed ich uprzedniem zalesieniem. (Teza).

(Wyrok z 17 marca 1936, l. rej. 4168/34).

Nr. 1162A.

Przez zamieszczony w art. 6 p. c) przepisów o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich poz. 500/1928 Dz. Ust. jako jeden z warunków biernego prawa wyborczego do zarządu gminy wyznaniowej żydowskiej wymóg nieskazitelności obywatelskiej rozumieć należy taką sytuację prawną danej osoby, w której osoba ta nie jest z mocy obowiązujących przepisów pozbawiona z uwagi na swą przeszłość możności korzystania z któregokolwiek z praw obywatelskich. (Teza).

(Wyrok z 9 marca 1936, l. rej. 137/33).

Nr. 1163A.

Ochotnicza służba wojskowa w części, przekraczającej obowiązkową służbę wojskową w Wojsku Polskiem, podlega zaliczeniu do 10-letniego okresu nieprzerwanej służby państwowej, przewidzianego w art. 11 ustawy emerytalnej. (Zasada prawna, wpis. do ks. zas. pr.).

(Wyrok z 16 marca 1936, l. rej. 8774/32).

Nr. 1164A.

Przy ustalaniu ilości lat, podlegających zaliczeniu do wysługi emerytalnej na zasadzie art. 97 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r. w brzmieniu, nadanem temu artykułowi ustawą z 18 marca 1931 poz. 170 Dz. Ust., służba samorządowa w Państwie Polskiem, zaliczalna do emerytury z mocy ustępu 2 art. 81 ustawy emerytalnej, powinna być traktowana na równi z zaliczalną do emerytury służbą państwową polską. (Teza).

(Wyrok z 23 marca 1936, l. rej. 7303/32).

Nr. 1165A.

W toczących się w postępowaniu sporno-administracyjnem sporach między związkami wspierania ubogich o zwrot kosztów wsparcia publicznego służyło na zasadzie § 291 niem. kod. cyw. prawo żądania odsetek od spornej kwoty od daty zawisłości sporu, t. j. z reguły od dnia doręczenia skargi pozwanemu, jeżeli suma ta była płatna bez względu na to, czy pozwany był w zwłoce. Zapłacenia spornej sumy w czasie zawisłości sporu nie pozbawia powoda roszczenia do tych odsetek. (Teza).

(Wyrok z 4 maja 1936, l. rej. 4161/34).

Nr. 1166A.

Mieszkanie z konieczności w rozumieniu art. 29 śląskiej ustawy o ochronie lokatorów z 16 grudnia 1926 poz. 54 Dz. Ust. Śl. może się mieścić również w budynku, nie podlegającym przepisom tej ustawy. (Teza).

(Wyrok z 24 marca 1936, l. rej. 9642/34).

C.

Bibliografia.

I. WYDAWNICTWA ZALECONE.

„Skorowidz Ustawodawstwa Polskiego" część VII pod red. Romana Hausnera, Dyrektora Gabinetu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Ukazała się część VII „Skorowidza Ustawodawstwa Polskiego" obejmująca okres od 1 stycznia 1935 r. do 1 stycznia 1937 r. opracowana pod redakcją Romana Hausnera, Dyrektora Gabinetu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Część VII „Skorowidza" stanowi dalszy ciąg wydanych w latach ubiegłych części I — VI i podaje ustawy, dekrety, uchwały Sejmu, rozporządzenia, obwieszczenia, instrukcje, regulaminy, statuty, okólniki, pisma okólne i t. d., opublikowane od 1 stycznia 1935 do 1 stycznia 1937 w Dzienniku Ustaw, Monitorze Polskim, Dzienniku Ustaw Śląskich, Dziennikach Urzędowych Ministerstw: Komunikacji, Poczt i Telegrafów, Opieki Społecznej, Rolnictwa i R. R., Skarbu, Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych, Wyznań Religijnych i O. P., Spraw Zagranicznych oraz w zbiorach okólników Ministerstw.

Poprzednio wydane części Skorowidza były w swoim czasie zalecone, do użytku urzędowego władz administracji ogólnej, związków samorządowych i innych urzędów i instytucyj.

UWAGA: Skorowidz do nabycia Warszawa I, skrzynka pocztowa 611, za zaliczeniem pocztowym lub uprzednim nadesłaniem należności (12 zł. — z przesyłką pocztową i opakowaniem 12 zł. 80 gr.). Konto P. K. O. 45354.

„Zasady sporządzania planów zabudowania" inż. A. Kuncewicz i G. Szymkiewicz.

Nakładem Związku Miast Polskich ukazała się książka p. t. „Zasady Sporządzania Planów Zabudowania", opracowana przez inż. Adama Kuncewicza, Naczelnika Wydziału Zabudowania Osiedli w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Gustawa Szymkiewicza, Naczelnika Wydziału Administracyjno - Budowlanego w tymże Ministerstwie.

Wymieniona praca zawiera normy z zakresu budowy miast i osiedli o charakterze miejskim, letniskowym i uzdrowiskowym stosowane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i inne władze, ponadto obejmuje wyjaśnienia przepisów odnoszących się do planów zabudowania.

Wydawnictwo zaleca się do użytku władz administracji ogólnej i związów samorządowych.

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.